

Udkast
Forslag
til

Lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet¹
(Løsning af ”dobbeltækningsproblematikken” og en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen)

§ 1

I lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 som ændret ved lov nr. 325 af 30. april 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 51 f indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

”Stk. 7. I tilfælde af flere tjenesters samtidige anvendelse af elektroniske kommunikationsnet, skal der ved fastsættelsen af prisen for et samtrafikprodukt foretages en ligelig fordeling af omkostningerne mellem tjenesterne.”
Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

2. I § 51 f, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres ”den i stk. 5, nr. 1, nævnte prisfastsættelsesmetode” til: ”de i stk. 5, nr. 1 og 4, nævnte prisfastsættelsesmetoder”.

3. I § 51 f indsættes efter stk. 9, der bliver stk. 10, som nyt stykke:

”Stk. 11. Hvis en udbyder ikke fremlægger tilstrækkelig dokumentation efter § 107, stk. 1, til fastsættelse af priserne, kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Hvis der senere på baggrund af fremlagt tilstrækkelig dokumentation kan være grundlag for efterregulering, finder § 78, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.”
Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 12 og 13.

4. § 64 affattes således:

”§ 64. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der får oplysninger fra en anden udbyder før, under eller efter forhandlinger om aftaler om adgang eller samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og til enhver tid respektere, at de oplysninger, der er fremsendt eller opbevares, behandles fortroligt. De oplysninger, der modtages, må ikke videregives til anden side, og navnlig ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel.”

5. I § 65, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis der senere på baggrund af fremlagt tilstrækkelig dokumentation kan være grundlag for efterregulering, finder § 78, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.”

6. I § 78 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Hvis en udbyder ikke har fremlagt tilstrækkeligt dokumentation, og det derfor har været nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse, skal der ved den endelige afgørelse alene ske efterregulering af priserne, jf. stk. 2, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.”
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

7. I § 78, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter ”Stk. 2”: ”og 3”.

8. I § 112, stk. 1, nr. 2, indsættes efter ”§ 51, stk. 3, nr.”: ”2, 3 eller”.

9. I § 112, stk. 1, indsættes som nr. 5:

”5) den forsyningspligtudbyder, der under særlige omstændigheder ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i § 22, stk. 1.”

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 7)

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den XX.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og 5-7, finder anvendelse på sager, hvor der ikke er truffet afgørelse før den XX.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Det overordnede mål med lovforslaget er dels at skabe hjemmel til at løse den såkaldte "dobbeltdækningsproblematik" gennem anvendelse af et økonomisk ligedelingsprincip for fordeling af omkostninger ved driften af et elektronisk kommunikationsnet, og dels at følge op på blandt andet de anbefalinger om håndhævelse af telereguleringen, som blev givet i forbindelse med det strategiske eftersyn af telereguleringen, som blev afsluttet i juni 2007.

Baggrunden for lovforslaget er ønsket om at søge dobbeltdækningsproblematikken løst. Den tidligere formulering af telelovens § 64 har givet anledning til tvivl, idet intentionerne med bestemmelsen ikke har slået tilstrækkelig tydeligt igennem. Behovet for en løsning via lovgivningen er opstået efter en afgørelse truffet af Teleklagenævnet den 9. oktober 2007. Afgørelsen fastslår, at lovens § 64 indeholder et generelt forbud mod udveksling af oplysninger. Dette har som konsekvens, at den enkelte teleudbyder ikke kan få oplyst den nøjagtige pris, som udbyderen betaler for at leje en given kobberlinie af TDC. Dermed har udbyderen ikke mulighed for at give en eventuel rabat videre til sine kunder. Forslaget til løsningsmodel bygger på et ligedelingsprincip (50/50-modellen). Modellen foreslås indført ved at fastsætte bestemmelser om, at der ved fastsættelse af priserne på engrosniveau for anvendelse af elektroniske kommunikationsnet skal tages hensyn til, hvis flere teleudbydere samtidig benytter det samme elektroniske kommunikationsnet, samt ved at muliggøre udveksling af oplysninger om anvendelsen af det enkelte elektroniske kommunikationsnet, så den enkelte teleudbyder, der aftager et samtrafikprodukt, kan blive oplyst om den reelle engrospris på det produkt. Dermed for teleudbyderen, hvis denne ønsker det, mulighed for at lade besparelsen på engrosniveau komme den enkelte slutbruger (kunde) til gode.

Baggrunden for forslaget om håndhævelse af telereguleringen er, at IT- og Telestyrelsen i 2006-2007 gennemførte et strategisk eftersyn af telereguleringen, der blev afsluttet i juni 2007. En af konklusionerne var, at det kunne overvejes at styrke mulighederne for at kunne håndhæve reguleringen effektivt. Det foreslås indført nu via regler om processuel skadevirkning og skærpede strafbestemmelser. I forlængelse af disse betragtninger stilles også forslag om mulighed for bødestraf, hvis en forsyningspligtudbyder ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som udbyderen er underlagt.

A. Løsning af "dobbeltdækningsproblematikken"

1. Den underliggende problemstilling

Mellem TDC's central og den enkelte slutbruger (telefonbruger) løber en kobberledning, som TDC ejer. Det koster et bestemt beløb om året at leje retten til at bruge forbindelsen af TDC.

Hvis ledningen alene anvendes til ét formål, for eksempel til almindelig telefoni (PSTN) eller til bredbåndsforbindelse (xDSL), skal udgiften til driften af forbindelsen afholdes af den enkelte tjeneste eller udbyder (købe "en rå kobber" af TDC). Men hvis linien bruges både til almindelig telefoni og til bredbånd (delt anvendelse), så betalte telefoni-delen fortsat den fulde pris, mens bredbåndsdelen betalte den halve pris (købte "en delt rå kobber" af TDC). I alt opnåede TDC således en overbetaling svarende til betalingen for en delt anvendelse af forbindelsen ("en delt rå kobber"), det vil sige 50 % af de samlede omkostninger. Denne problemstilling har fået navnet "dobbeltdækningsproblematikken".

Der har været ønske om at løse dobbeltdækningsproblematikken, således at der ikke opnåes overbetaling.

Der har imidlertid ikke været enighed i branchen om, hvordan problemstillingen skulle løses, herunder hvordan omkostninger for delt anvendelse af kobberforbindelserne skulle fordeles. Der har været ønske om at give en samlerabat til telefoni-kunden, således at der ikke blev opnået overbetaling, og hvorved prisen for anvendelsen af kobberforbindelsen blev fordelt ligeligt mellem de to tjenester/anvendelser (50/50-princippet). Der har også været ønske om andre løsningsmodeller, herunder at hele betalingen for kobberforbindelsen ved delt anvendelse blev pålagt telefonidelen (100/0-princippet).

2. Gældende regler

Efter de gældende regler kan IT- og Telestyrelsen pålægge en teleudbyder med en stærk markedsposition, at udbyderen maksimalt må tage fastlagte priser for samtrafik. Reguleringen sker på engrosniveau.

Det er i den gældende lovgivning ikke fastsat, hvordan omkostningerne skal fordeles, hvis flere udbydere eller tjenester samtidigt benytter det samme elektroniske kommunikationsnet (delt anvendelse). Dette har blandt andet betydet, at en ejer af et elektronisk kommunikationsnet i praksis har kunnet opnå overbetaling ved flere samtidige anvendelser af kommunikationsnettet.

Det har endvidere betydet, at IT- og Telestyrelsen på baggrund af fortolkning af blandt andet telelovens formål har skullet afgøre, efter hvilke principper udgifterne ved samtidig anvendelse skal fordeles. Ved priskontrolafgørelser efter LRAIC-metoden har styrelsen således fastslået, at omkostningerne skal fordeles ligeligt mellem tjenesterne/udbyderne.

En betingelse for at udgifter kan fordeles, og for at eventuelle rabatter eller lignende kan gives videre til forbrugerne, er, at udbyderne kan udveksle de til brug herfor fornødne oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet internt eller eksternt. Det kan for eksempel dreje sig om oplysninger om på hvilke kobberforbindelser, der er delt anvendelse.

Udveksling af oplysninger er reguleret i den gældende § 64 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, der implementerer art. 4 (3) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 7). Teleklagenævnet har i afgørelse af 9. oktober 2007 (j.nr.06-008838) blandt andet udtalt, at § 64 efter sit indhold og som følge af ordlyden i adgangsdirektivets art. 4 (3), efter nævnets opfattelse må anses for at indeholde et generelt forbud mod videregivelse af samtrafikoplysninger. Forbuddet gælder også mellem en teleudbyders interne afdelinger.

Det generelle forbud mod videregivelse af oplysninger betyder, at en teleudbyder, der ejer et elektronisk kommunikationsnet, der samtidigt anvendes til flere former for trafik, ikke må videregive oplysninger om, hvordan udbyderens kommunikationsnet anvendes, for eksempel at der på en given forbindelse er delt anvendelse. Herunder må udbyderens engrosafdeling ikke videregive oplysningerne til udbyderens interne afdelinger, for eksempel en detailafdeling. Dette medfører, at teleudbyderen ikke automatisk kan give rabat til sine kunder i tilfælde af delt anvendelse. På samme måde kan udbyderen ikke oplyse sine gensælgerskunder (et andet teleselskab) om på hvilke forbindelser, der er delt anvendelse. Gensælgeren kan derfor nok på baggrund af opkrævningen fra TDC vide, hvor mange af gensælgerens kunder, der har delt anvendelse af deres forbindelser, men ikke hvem kunderne er. Gensælgeren kan derfor ikke automatisk give rabatten videre til de relevante kunder.

3. Baggrund for forslaget

Det har vist sig vanskeligt at finde en effektiv løsning på ”dobbeldækningsproblematikken” inden for den eksisterende lovgivning. Den juridiske problemstilling drejer sig grundlæggende om den konkrete udveksling af de oplysninger om anvendelsen af kobbernettet, som er nødvendige for at kunne fordele omkostningerne ved leje af kobbernettet. Som det fremgår ovenfor, har Teleklagenævnet fastslået, at den gældende regulering indeholder et generelt forbud mod udveksling/videregivelse af oplysninger om anvendelsen af elektroniske kommunikationsnet.

Der er overvejet en række forskellige løsningsmodeller, for eksempel forskellige omkostningsfordelingsmodeller (50/50 og 100/0), at gøre kobberforbindelsen til et slutbrugerprodukt og at løse problemstillingen gennem aftaler med branchen. Det har ikke været muligt at opnå en frivillig aftale med branchen om at løse problemstillingen. I den gældende udmøntning af telereguleringen er der endvidere ikke implementeret prisregulering i forholdet mellem teleselskaberne og den enkelte teleforbruger (på detailniveau). For at opnå en løsning har det derfor været nødvendigt at vælge en model, der regulerer forholdet mellem teleselskaberne (på engrosniveau).

Med henblik på at søge at løse ”dobbeldækningsproblematikken” fremlægges et forslag om ændring af teleloven med henblik på at tilvejebringe en løsningsmodel, der bygger på et 50/50-princip. Modellen indebærer, at udgifterne ved leje af kobberforbindelserne skal fordeles ligeligt mellem de tjenester, som aktuelt benytter forbindelserne. Modellen er valgt, fordi det vurderes, at det er den model, der er bedst egnet til at opretholde den eksisterende balance mellem den infrastruktur- og den tjenestebaserede konkurrence.

4. Forslagets indhold

Forslaget fastsætter som princip, at der skal ske ligelig fordeling af omkostningerne på engrosniveau mellem de tjenester/teleudbydere, der benytter kommunikationsnettet, hvis der er delt anvendelse af kommunikationsnettet. Dette vil i praksis ske ved, at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse herom i form af en afgørelse om samtrafikpriser ved en pålagt priskontrolforpligtelse, jf. lovens § 51 f.

Den model, som foreslås i lovforslaget, er fremtidssikret i forhold til den aktuelle dobbeltdækningsproblematik derved, at det indførte princip om lighedeling også vil kunne finde anvendelse, hvis det elektroniske kommunikationsnet bliver anvendt af flere end to udbydere eller til mere end to formål, ligesom princippet også kan bruges ved andre elektroniske kommunikationsnet end kobbernettet.

Derudover indeholder lovforslaget en ændring af lovens § 64, således at bestemmelsen kommer i ordret overensstemmelse med art. 4 (3) i adgangsdirektivet. Dette betyder blandt andet, at § 64 ikke forbyder videregivelse af oplysninger, hvis modtageren af oplysningerne ikke gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel, og at oplysningerne alene må anvendes til det eller de formål til hvilke(t), de er givet. Se i øvrigt de særlige bemærkninger til § 1, nr. 4.

Bestemmelsen i art. 4 (3) i adgangsdirektivet synes navnlig at have til formål at sikre, at en udbyder, som i forbindelse med samtrafik får bestemte oplysninger, ikke bruger oplysningerne til at målrette markedsføringsfremstød, planlægge netudbygning eller lignende, eller videregiver oplysningerne til andre, som kan bruge oplysningerne til at opnå en sådan konkurrencemæssig fordel.

Det er vurderingen, at den udveksling af oplysninger, som den foreslåede model forudsætter, om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet mellem ejeren af nettet og gensælgere, herunder interne detailafdelinger, som sker i forbindelse med samtrafikken med henblik på, at gensælgerne kan vide, hvilken pris der betales for den enkelte forbindelse, ikke indebærer et problem i forhold til lovens § 64. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

B. Effektiv håndhævelse af telereguleringen

1. Gældende ret

Hvis en teleudbyder ikke indsender de oplysninger, som IT- og Telestyrelsen beder om og har krav på at få, jf. lovens 107, stk. 1, kan styrelsen i forbindelse med behandling af visse sager om anmodninger om samtrafik, jf. lovens § 65, stk. 4, og priskontrol efter LRAIC-metoden, jf. § 6, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1078 af 31. oktober 2006 om LRAIC-prisfastsættelsesmetoden, i dag træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Der er ikke i loven taget stilling til, hvordan der i givet fald skal efterreguleres, hvis der på et senere tidspunkt fremkommer oplysninger, der kan begrunde, at der skal ske efterregulering i forhold til den truffe afgørelse.

Endvidere kan IT- og Telestyrelsen i medfør af lovens §§ 70, stk. 2, og 72, stk. 4, træffe en foreløbig afgørelse i forlængelse af en mægling om samtrafik eller i en sag om kontrol af et standardtilbud, hvis en teleudbyder ikke rettidigt indsender tilstrækkelige oplysninger til, at styrelsen kan træffe en endelig afgørelse. Når endelig afgørelse herefter træffes, skal der ske efterregulering af priserne, således at parterne stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den foreløbige afgørelse blev truffet, jf. lovens § 78, stk. 2. Efterreguleringen finder principielt set anvendelse, uanset hvad baggrunden er for, at udbyderen ikke rettidigt indsendte tilstrækkelige oplysninger, og uanset hvem efterreguleringen er til gunst for.

Ved siden af disse regler gælder dansk rets almindelige regler om processuel skadevirkning og om ikrafttrædelsestidspunkt for afgørelser, for så vidt de almindelige regler ikke må anses for fravegede ved bestemmelserne i telereguleringen, jf. for eksempel ovenfor.

Efter lovens § 112, stk. 1, nr. 2, straffes med bøde den teleudbyder med en stærk markedsposition, der ikke efterlever en pålagt forpligtelse om gennemsigtighed i forbindelse med nye samtrafikprodukter, jf. lovens § 51, stk. 3, nr. 6. En udbyder med en stærk markedspositions manglende overholdelse af andre pålagte forpligtelser er ikke straffebelagt.

Efter lovens § 17, stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse om udpegning af en eller flere forsyningspligtudbydere. Reglerne om forsyningspligt har til formål at sikre alle slutbrugere adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser, jf. lovens § 16, stk. 1. Forsyningspligtudbydere er underlagt en række regler, vilkår og forpligtelser, jf. lovens kap. 4.

IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse vedrørende manglende overholdelse af de regler, vilkår og forpligtelser, som en forsyningspligtudbyder er underlagt, jf. lovens § 23, stk. 1. I den forbindelse kan gives påbud, jf. § 23, stk. 2, og forsyningspligtudbyderen kan pålægges tvangsbøder ved manglende efterlevelse af et påbud, jf. § 111, stk. 1.

Hvis en forsyningspligtudbyder undlader at efterkomme et påbud udstedt af IT- og Telestyrelsen, eller hvis udbyderen undlader at betale tvangsbøder, kan IT- og Telestyrelsen tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder, jf. lovens § 111, stk. 4.

Manglende overholdelse af de regler, vilkår og forpligtelser, som forsyningspligtudbyderen er underlagt, er i dag ikke sanktioneret med bødestraf.

2. Baggrund for forslaget

IT- og Telestyrelsen gennemførte i 2006-2007 et strategisk eftersyn af telereguleringen. Eftersynet blev afsluttet i juni 2007.

I forbindelse med gennemførelsen af det strategiske eftersyn og blandt andet på baggrund af en høring af telebranchens aktører udarbejdede lektor Tom Latrup-Pedersen, Århus Universitet, på IT- og Telestyrelsens foranledning, et responsum om effektiv håndhævelse af telelovgivningen. Tom Latrup-Pedersen konkluderede blandt andet, at der ikke i større omfang kunne konstateres forhold, der kunne give anledning til overvejelser om at ændre reglerne. På en række specifikke områder kunne det dog overvejes i forbindelse med en eventuel fremtidig lovrevision at foretage ændringer i reglerne for at styrke mulighederne for at kunne håndhæve reguleringen mere effektivt. Det vedrørte blandt andet overvejelser om processuel skadevirkning, tidspunkt for ikrafttrædelse af afgørelser, skærpelse af straffebestemmelserne, afgivelse af forhåndsbesked, mægling samt muligheder for at foretage kontrolundersøgelser.

På baggrund af rapporten foreslås en lovændring for at gøre det muligt at håndhæve reglerne mere effektivt gennem regler om processuel skadevirkning og skærpede straffebestemmelser. Ved processuel skadevirkning forstås i denne sammenhæng, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, hvis styrelsen ikke modtager tilstrækkelige oplysninger fra en teleudbyder, og at der i tilfælde af, at der senere kan være grundlag for efterregulering, alene sker efterregulering, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Vedrørende processuel skadevirkning har Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling overvejet, om den foreslåede ordning om efterregulering alene bør finde anvendelse, når IT- og Telestyrelsen har truffet en foreløbig afgørelse, jf. lovens §§ 70, stk. 3, og 72, stk. 4, men ikke når styrelsen har truffet afgørelse på det foreliggende grundlag. For dette taler, at afgørelser på det foreliggende grundlag, jf. lovens § 65, stk. 4, og LRAIC-bekendtgørelsens § 6, stk. 3, (og den foreslåede § 51 f, stk. 11,) er endelige afgørelser, og at der som udgangspunkt skal træffes en ny afgørelse, hvis der senere fremkommer nye oplysninger. Imidlertid mener ministeriet ikke, at det kan udelukkes, at den foreslåede ordning i særlige tilfælde også vil kunne være relevant, når styrelsen træffer afgørelse på det foreliggende grundlag navnlig om priskontrol efter metoden om historiske omkostninger, jf. lovens § 51 f, stk. 5, nr. 1, og om anmodninger om visse anmodninger om samtrafik, jf. lovens § 65, stk. 4. Derfor foreslås modellen i sådanne særlige tilfælde også at finde anvendelse her.

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har overvejet, om indførelse af den foreslåede model kan give anledning til utilsigtede modsætnings slutninger, således at dansk forvaltningsrets almindelige principper om processuel skadevirkning og om ikrafttrædelsestidspunkter for afgørelser ikke længere fandt anvendelse. Imidlertid har ministeriet vurderet, at der er tale om dels en ændring i forhold til en lovfæstet efterreguleringsbestemmelse, dels en præcisering af at den, der ikke medvirker ved sagens oplysning, er den nærmeste til at bære risikoen herved. Forslaget sigter således ikke i øvrigt til at fravige de muligheder eller ændre de regler, som dansk ret i øvrigt giver/indeholder for/om at tillægge en given adfærd processuel skadevirkning, eller for/om efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om, fra hvornår en afgørelse skal have virkning.

Som et led i overvejelserne om en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen foreslås det, at også manglende overholdelse af de regler, vilkår og forpligtelser, som en forsyningspligtudbyder er underlagt, jf. lovens § 22, stk. 1, bør være undergivet bødestraf. Formålet hermed er – i lighed med de øvrige regler som foreslås vedtaget med henblik på en mere effektiv håndhævelse af telereguleringen – at tilskynde en forsyningspligtudbyder til at overholde de regler, vilkår og forpligtelser, som udbyderen er underlagt.

Baggrunden for forslaget er, at forsyningspligten har til formål at sikre, at en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester stilles til rådighed for slutbrugerne, herunder basale taletelefonitjenester og nød- og sikkerhedskommunikation. Derudover skal reglerne sikre særlige forsyningspligttydelser til visse grupper af handicappede.

Forslaget om bødesanktion skal ligeledes ses i sammenhæng med, at tilbagekaldelse af forsyningspligtudpegningen som udgangspunkt kun vil ske i helt særlige situationer. På den baggrund forekommer det hensigtsmæssigt, at en forsyningspligtudbyders manglende overholdelse af reglerne i andre tilfælde kan sanktioneres med en mindre indgribende sanktion såsom bødestraf.

Det foreslås på den baggrund, at manglende overholdelse af de regler, som IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med, jf. lovens § 22, stk. 1, gøres bødestrafbelagte. Det forudsættes, at bødestraf alene ifaldes ved gentagne eller grovere tilfælde af manglende overholdelse af de regler, vilkår eller forpligtelser, som forsyningspligtudbyderen er underlagt.

3. Forslagets indhold

Formålet med forslaget om processuel skadevirkning er at gøre det uinteressant for udbydere, der er forpligtet til at fremlægge oplysninger, jf. lovens § 107, stk. 1, at undlade at fremlægge tilstrækkelig dokumentation til, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse efter reglerne, og i øvrigt at tilskynde at selskaberne efterkommer styrelsens afgørelser og den gældende teleregulering i øvrigt.

Det foreslås på denne baggrund, at efterreguleringsbestemmelsen i lovens § 78, stk. 2, alene finder anvendelse, hvis efterreguleringen i forbindelse med, at det har været nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse, er til gunst for tredjemand. Ved tredjemand forstås andre end den teleudbyder, der ikke har indsendt tilstrækkelig dokumentation.

Endvidere præciserer forslaget, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelser om priskontrol på det foreliggende grundlag, hvis styrelsen ikke modtager tilstrækkelig dokumentation til at fastsætte priserne.

En ordning om at træffe afgørelse i priskontrolsager på det foreliggende grundlag fandtes tidligere i lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren. Ordningen blev indført som lovens § 7, stk. 4, ved lov nr. 391 af 10. juni 1997 om ændring af lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren (Beregning af samtrafikpriser m.v.). Efter IT- og Telestyrelsens opfattelse fungerede denne bestemmelse hensigtsmæssigt, og den foreslåede ændring tager derfor udgangspunkt i den tidligere bestemmelse.

I forbindelse med forslaget om muligheden for at træffe afgørelser på det foreliggende grundlag fastslår lovforslaget, at ordningen om efterregulering finder tilsvarende anvendelse, hvis der senere på baggrund af fremlagt tilstrækkelig dokumentation kan være grundlag for efterregulering af afgørelser, som er blevet truffet på det foreliggende grundlag i forbindelse med afgørelser om priskontrol, jf. lovens § 51 f, eller om visse anmodninger om samtrafik, jf. lovens § 65, stk. 4.

Endelig betyder forslaget, at straffebestemmelsen i lovens § 112, stk. 1, udvides.

For det første foreslås bestemmelsen i lovens § 112, stk. 1, nr. 2, vedrørende bødestraf for ikke at efterleve visse pålagte forpligtelser udvidet til også at finde anvendelse, hvis teleudbydere, som er pålagt forpligtelser om ikke-diskrimination, jf. lovens § 51, stk. 3, nr. 2, eller gennemsigtighed i forbindelse med samtrafik, jf. lovens § 51, stk. 3, nr. 3, ikke overholder disse forpligtelser.

For det andet foreslås i § 112, stk. 1, indført et nr. 5, således at en forsyningspligtudbyder, der ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som nævnt i lovens § 22, stk. 1, i særlige tilfælde kan straffes med bøde. Med særlige tilfælde

menes, at den indførte mulighed for bødestraf alene forudsættes anvendt ved gentagne eller grovere tilfælde af manglende overholdelse.

C. Lovforslagets administrative, økonomiske, erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

1. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget antages kun at have beskedne økonomiske konsekvenser, der kan rummes inden for den eksisterende ramme for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Lovforslaget antages at have visse mindre administrative konsekvenser, der dog vurderes at kunne rummes inden for den eksisterende ramme for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling i forbindelse med implementeringen af den del af lovforslaget, der drejer sig om løsning af ”dobbelt-dækningsproblematikken”. Forslaget vurderes kun at have beskedne administrative driftskonsekvenser for Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Forslaget har ikke økonomiske, administrative eller selvstyremæssige konsekvenser for regioner og kommuner.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Vedrørende den del af lovforslaget, der drejer sig om løsning af ”dobbelt-dækningsproblematikken”, giver TDC allerede i dag rabat ved delt anvendelse af selskabets kobberlinier. Lovforslaget regulerer ikke, hvorvidt TDC’s detailafdelinger eller andre gensælgere skal give rabatten videre til slutbrugerne (kunderne), men i det omfang en teleudbyder efter lovændringen giver rabatten videre til de enkelte kunder, vil udbyderen principielt set kunne opleve en mindre omsætningsnedgang.

Forslaget vurderes endvidere ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Vedrørende den del af lovforslaget, der drejer sig om løsning af ”dobbelt-dækningsproblematikken”, vil det efter lovforslaget være lettere for den enkelte ejer af et elektronisk kommunikationsnet, eventuelt gennem en detailafdeling, at administrere regningsudstedelsen i forhold til slutbrugerne (detailkunderne), hvis ejeren ønsker at give kunderne rabat for delt anvendelse af selskabets elektroniske kommunikationsnet.

Lovforslaget giver på samme måde mulighed for, at gensælgerne af elektroniske kommunikationsydelser bliver bekendt med, hvilken pris gensælgeren betaler for den enkelte forbindelse gennem fyldestgørende oplysninger om anvendelsen af netejers elektroniske kommunikationsnet. Herefter kan gensælgeren give rabatten videre til de enkelte slutbrugere, hvis gensælgeren ønsker det. I givet fald vil gensælgeren afhængigt af sine edb-systemer kunne opleve en vis administrativ byrde. Denne vurderes dog at være uden væsentlig betydning i forhold til den administration, som teleudbyderne i øvrigt foretager.

3. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslaget indeholder ikke krav om, at teleudbyderne skal give eventuelle rabatter videre til slutbrugerne. Det er således op til den enkelte udbyder – på baggrund og afhængigt af konkurrencesituationen på telemarkedet - om udbyderen vil videregive eventuelle rabatter til sine slutbrugere.

I det omfang visse teleudbydere vælger at benytte mulighederne for at give eventuelle rabatter for delt anvendelse af et elektronisk kommunikationsnet videre til de enkelte kunder, vil dette kunne betyde, at visse telekunder uden selv at skulle tage aktive skridt, og dermed lettere, kan opnå disse rabatter, og at visse kunder kan opnå lavere priser for visse teleydelser.

4. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

D. Forholdet til EU-retten

Den foreslåede udformning af § 64 indeholder en præcisering af den gældende implementering af art. 4 (3) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 7).

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Visse mindre implementeringsudgifter, som kan afholdes inden for den gældende ramme
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	De teleudbydere, som ønsker at give rabatter for delt anvendelse videre til deres kunder, vil kunne give rabatterne automatisk. Derudover kan gensælgere af telekommunikationsydelser se prisen for den enkelte forbindelse.	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Visse borgere vil opleve automatisk at kunne få udbetalt en rabat ved delt anvendelse af deres kobberlinie.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Den foreslåede udformning af § 64 indeholder en præcisering af den gældende implementering af art. 4 (3) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EF-Tidende 2002 nr. L 108, s. 7).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en præcisering af bestemmelserne om priskontrol. Princippet om, at forskellige tjenester, der deler anvendelsen af et elektroniske kommunikationsnet, deler omkostningerne ligeligt (50/50-princippet), har hidtil kun været gældende for LRAIC-prisfastsættelsesmetoden og for historiske omkostningers metode. Med præciseringen kommer princippet også til at gælde de to øvrige priskontrolmetoder, jf. lovens § 51 f, stk. 5, som er bedste praksismetoderne og slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger. Der er ikke tiltænkt nogen forskel i forhold til den praksis, som allerede følges af IT- og Telestyrelsen ved afgørelser efter LRAIC-prisfastsættelsesmetoden.

Til ønsket om at søge ”dobbeldækningsproblematikken” løst foreslås det, at det i loven præciseres, at der gælder et princip om ligelig betaling for leje af TDC’s kobberlinier eller brug af andre elektroniske kommunikationsnet. Dette gøres ved, at der gives mulighed for at pålægge udbyderen af kobbernettet, at denne skal foretage en ligelig fordeling af omkostningerne mellem tjenesteudbydere. Konkret betyder dette, at telefoniudbyderen på engrosniveau kun skal betale halvdelen af omkostningerne til kobberlinien. Den anden halvdel af omkostningerne betales som nu af bredbåndsudbyderen. Med dette forslag vil det kunne sikres, at de forskellige tjenester, der deler anvendelsen af kobbernettet, deler omkostningerne ligeligt (det såkaldte 50/50-princip).

Fordelingsprincippet foreslås indført ved, at IT- og Telestyrelsen tildeles kompetence til at træffe afgørelse om at pålægge en udbyder med en stærk markedsposition (en ”SMP-udbyder”) en forpligtelse om priskontrol og vælge en priskontrolmetode, jf. lovens § 51 f, stk. 4 og 5, hvor der tages højde for den samtidige anvendelse, når flere udbydere anvender det samme elektroniske kommunikationsnet samtidig.

Ved eksempelvis prisfastsættelse af engrosproduktet ”fastnetabonnement” ved hjælp af priskontrolmetoden ”slutbrugerprisen korrigeret for sparede omkostninger” vil der i tilfælde, hvor slutbrugeren udover et fastnetabonnement også aftager bredbåndsforbindelse på den samme kobberforbindelse ske et fradrag i prisen for engrosproduktet for ”fastnetabonnement” som følge af den fælles anvendelse af infrastrukturen. Engrosprisen vil i det konkrete eksempel blive beregnet som slutbrugerprisen for fastnetabonnementet (hvor der ikke er en dobbeltanvendelse) fratrukket dels de sparede omkostninger, dels et beløb svarende til halvdelen af prisen for leje af en rå kobber forbindelse.

Formålet med bestemmelsen er også, at den skal tage højde for den fremtidige udvikling, således at hvis der bliver mulighed for, at flere end to tjenester samtidigt kan anvende en kobberlinie eller andre elektroniske kommunikationsnet (netværksinfrastrukturforbindelser), kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse om at pålægge en udbyder med en stærk markedsposition (SMP-udbyder) en forpligtelse om priskontrol og vælge en priskontrolmetode, jf. lovens § 51 f, stk. 4 og 5, hvor der tages højde for den samtidige anvendelse, når flere udbydere anvender den samme infrastruktur samtidig, således at omkostningerne deles ligeligt mellem tjenesterne.

Dette skal ses i sammenhæng med telelovens § 1, hvorefter lovens formål blandt andet er at sikre balancen mellem tjeneste- og infrastrukturbaseret konkurrence.

Hvorvidt der er tale om forskellige anvendelser vil afhænge af en konkret vurdering. For eksempel er almindelig telefoni (PSTN) og en bredbåndsforbindelse (xDSL) forskellige anvendelser af det samme elektroniske kommunikationsnet (kobbernettet). Derimod er IP- eller bredbåndstelefonti (VoIP) en tjeneste, som opnås via en eksisterende bredbåndsforbindelse, og der er derfor i dette tilfælde ikke tale om flere anvendelser. Som en vejledende rettesnor kan der ses på, om en tjeneste kan fungere uafhængigt af en anden.

Modellen forudsætter en vis udveksling af oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet mellem ejeren af det elektroniske kommunikationsnet og gensælgerne, herunder netejers interne detailafdelinger. Det er overvejet, om denne informationsudveksling er forenelig med lovens § 64 om videregivelse af oplysninger, som ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 4.

Det er opfattelsen, at ejere af elektroniske kommunikationsnet må udveksle visse oplysninger om anvendelsen af ejerens net med gensejlerne i forbindelse med afvikling af samtrafik. Dette ligger også som en forudsætning for lovens § 64 og adgangsdirektivets art. 4 (3). Oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet må i sagens natur bygge på de oplysninger, som netejeren ligger inde med om, hvilke af kommunikationsnettets linier der bliver benyttet. Der vil efter ministeriets opfattelse således være tale om samtrafikoplysninger, som stammer fra netejeren selv, og som således ikke er baseret på videregivelse af oplysninger om de enkelte kunder. De udvekslede oplysninger skal behandles i overensstemmelse med lovens § 64.

Dette betyder, at oplysningerne alene må anvendes til de(t) formål til hvilke(t), de er givet, at de skal holdes fortrolige, og at de ikke må videregives til anden side, som gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel.

Der henvises herved også til Teleklagenævnets afgørelse af 3. juni 2008 (j.nr. 07-027205), af hvilken det fremgår, at det, at der kan opnås en konkurrencemæssig fordel i sig selv, er tilstrækkelig til, at manglende fortroligholdelse af de omtalte oplysninger vil være i strid med telelovens § 64. Samtidig bemærkede klagenævnet, at den omstændighed, at adgangen til oplysningerne forudsætter overtrædelse af internt gældende instrukser, ikke i sig selv kan bevirke, at modtageren af oplysningerne på tilstrækkelig vis har opfyldt forpligtelsen til fortrolighed.

Der henvises endvidere til bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

De udvekslede oplysninger må således alene anvendes til de(t) formål, til hvilke(t) de er givet, og at oplysningerne derfor ikke må anvendes i markedsføringsøjemed.

De konkrete oplysninger om anvendelse af TDC's kobbernet kan i øvrigt ikke give en konkurrencemæssig fordel, idet det allerede i dag er muligt for en teleudbyder at få oplyst, om der er tale om mulighed for at etablere delt anvendelse på en given kobberforbindelse, og dermed om der er delt anvendelse af linien. Dette kan udbyderen få oplyst gennem TDC's elektroniske bestillingssystem til de pågældende linier. De oplysninger, som vil skulle udveksles som følge af den foreslåede model, er således oplysninger, som allerede i dag er tilgængelige for udbyderne på markedet.

Der tale om oplysninger, der sammen med de oplysninger, som gensejleren er i besiddelse af, fortæller, at der er delt anvendelse på en given linie, og dermed at der er tale om en kunde, som er interesseret i et xDSL-produkt. De udvekslede oplysninger siger imidlertid ikke noget om, hvem slutbrugeren er kunde hos, hvilket produkt slutbrugeren aftager, hvilken pris produktet aftages til, eller hvem der betaler for xDSL-forbindelsen. Dermed er oplysningerne ikke egnede til at anvende til at målrette en markedsføringskampagne mod et særligt kundesegment.

Til nr. 2

Der er tale om tekniske ændringer og tilføjelse af stk. 5, nr. 4. Tilføjjelsen skyldes, at bestemmelsen i praksis også kan anvendes ved prisfastsættelse efter LRAIC-metoden.

Til nr. 3

Med bestemmelsen fastslås, at IT- og Telestyrelsen kan træffe afgørelse om priskontrol på det foreliggende grundlag, hvis en udbyder ikke indsender tilstrækkelig dokumentation, jf. lovens § 107, stk. 1, til, at priserne kan fastsættes.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt stort set til den bestemmelse, som tidligere gjaldt efter lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren, og som blev indført ved § 1, nr. 12, i lov nr. 391 af 10. juni 1997 om ændring af lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren (Beregning af samtrafikpriser m.v.), samt til den bestemmelse som i dag gælder for priskontrolafgørelse efter LRAIC-metoden, jf. LRAIC-bekendtgørelsens § 6, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er at gøre det uinteressant for udbydere med en stærk markedsposition at undlade at fremlægge tilstrækkelig dokumentation til, at samtrafikpriserne kan beregnes efter reglerne.

Den skønsmæssige fastsættelse af samtrafikpriserne kan blandt andet ske med udgangspunkt i tilgængelig dokumentation og i prisniveauet for tilsvarende samtrafikydelser i danske eller udenlandske samtrafikaftaler.

Som udgangspunkt vil afgørelser, som herefter træffes på det foreliggende grundlag, være endelige afgørelser, og der skal som udgangspunkt træffes en ny afgørelse, hvis der senere fremkommer nye oplysninger. Imidlertid kan det ikke udelukkes, at det i særlige tilfælde vil kunne blive relevant at foretage en senere efterregulering af en afgørelse, som blev truffet på det foreliggende grundlag. I sådanne situationer foreslås det, at modellen for efterregulering, som foreslås indført i lovens § 78, stk. 2 og 3, (lovforslagets § 1, nr. 6,) finder tilsvarende anvendelse. Dette vil betyde, at en eventuel efterregulering kun kan finde sted, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Ved tredjemand forstås i denne sammenhæng andre end den teleudbyder, der ikke har indsendt tilstrækkelig dokumentation.

Dansk forvaltningsrets almindelige bestemmelser om sagsoplysning, partshøring mv. finder anvendelse, når der skal træffes afgørelser på det foreliggende grundlag, jf. også Folketingets Ombudsmands udtalelse med j.nr. 2004-3680-050.

Forslaget tilsigter ikke at begrænse de muligheder, som dansk ret i øvrigt giver for at tillægge en given adfærd processuel skadevirkning, eller for at efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om, fra hvornår en afgørelse skal have virkning.

Til nr. 4

Der er tale om ny affattelse af bestemmelsen med henblik på en så nøjagtig implementering af art. 4 (3) i adgangsdirektivet og med henblik på at kunne gennemføre den foreslåede løsning af dobbeltdækningsproblematikken. Den nye affattelse afviger ikke væsentligt fra den tidligere affattelse.

Formuleringen af den gældende affattelse af bestemmelsen har givet anledning til tvivl, som nåede en foreløbig afslutning med Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007 (j.nr. 06-008838). Den anlagte fortolkning er imidlertid ikke i overensstemmelse med intentionerne med bestemmelsen og har givet anledning til betydelige praktiske problemer.

Det er Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse, at en vis udveksling af oplysninger om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet vil være nødvendig for, at samtrafik kan gennemføres på en hensigtsmæssig måde for både forbrugerne og teleudbyderne. Blandt andet er det ministeriets opfattelse, at det er uønskeligt, at et teleselskab, som gensælger et telefonabonnement til en forbruger, ikke kan få oplyst den præcise pris, som gensælgeren skal betale for linien hos ejeren af det elektroniske kommunikationsnet, og at gensælgeren ikke automatisk kan give en eventuel rabat (videre) til forbrugeren, hvis teleselskabet måtte ønske det.

På den anden side er det samtidig Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse, at visse oplysninger om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet, kan bruges til for eksempel målrettet markedsføring, og den, der modtager oplysninger i forbindelse med samtrafik gennem oplysningerne, derved kan opnå en konkurrencemæssig fordel.

Det er balancen mellem disse to hensyn, som den foreslåede affattelse af lovens § 64 skal skabe.

Direktivet indeholder ikke et generelt forbud mod at videregive samtrafikoplysninger. Modtagne samtrafikoplysninger må dog ikke videregives til andre, som gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel. Det er tale om en konkret vurdering, som skal foretages fra sag til sag.

Modtagne samtrafikoplysninger må endvidere kun anvendes til det eller de formål til hvilke(t), de er blevet givet. Hvis for eksempel oplysninger er givet med henblik på at kunne beregne prisen for et samtrafikprodukt (billing), må oplysningerne ikke bruges til andre formål.

Den foreslåede lovbestemmelse skal forstås i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen skal således på den ene side gøre det muligt at udveksle og anvende de oplysninger om anvendelsen af et elektronisk kommunikationsnet, som er nødvendige for kunne operere i et elektronisk kommunikationsnet med

flere operatører, herunder med en gennemsigtig og hensigtsmæssig prisstruktur, og på en anden side forhindre, at oplysninger om anvendelse af kommunikationsnettet, som er blevet udvekslet, benyttes til at give modtageren en konkurrencemæssig fordel, eller at oplysningerne videregives til andre som kan opnå en sådan konkurrencemæssig fordel.

Hvorvidt der kan opnås en konkurrencemæssig fordel, skal afgøres konkret. Det skal ved vurderingen blandt andet inddrages, om samtrafikoplysningerne kan bruges til at iværksætte en aktivitet, hvor modtageren af oplysningerne gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel, i forhold til andre, som ikke har oplysningerne, eller den som oplysningerne stammer fra. Det er ikke et krav, at det konkret kan godtgøres, at oplysningerne er blevet misbrugt eller faktisk har forårsaget en konkurrencemæssig fordel for modtageren, jf. også Teleklagenævnets afgørelse af 3. juni 2008 (j.nr. 07-027205). Der tilsigtes ved forslaget ikke en ændring heraf.

Kravet om, at oplysninger, der fremsendes eller opbevares, skal behandles fortroligt, indebærer, at indehaveren af oplysningerne skal tage aktive forholdsregler for at beskytte oplysningerne mod at blive tilegnet af uvedkommende. Således har Teleklagenævnet i afgørelse af 3. juni 2008 (j.nr. 07-027205) udtalt, at den omstændighed, at adgangen til oplysningerne forudsatte en overtrædelse af internt gældende instrukser, ikke i sig selv kunne bevirke, at indehaveren dermed på tilstrækkelig vis havde opfyldt sin forpligtelse til fortrolighedsforhold. Der tilsigtes ved forslaget ikke en ændring heraf.

Konkret vil forslaget umiddelbart medføre, at en teleudbyder automatisk vil kunne få oplysninger om, på hvilke forbindelser, der er delt anvendelse, således at udbyderen har mulighed for (men ikke pligt til) at videregive en eventuel rabat til slutbrugerne.

Vedrørende udvekslingen af oplysninger vedrørende løsning af ”dobbeldækningsproblematikken” henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Som udgangspunkt er afgørelser, som efter den gældende bestemmelse i lovens § 65, stk. 4, træffes på det foreliggende grundlag, fordi en part omfattet af lovens §§ 42 eller 44 ikke har indsendt tilstrækkelig dokumentation, endelige. Der skal derfor som udgangspunkt træffes en ny afgørelse, hvis der senere fremkommer nye oplysninger.

Imidlertid kan det ikke udelukkes, at det i særlige tilfælde vil kunne blive relevant at foretage en senere efterregulering af en afgørelse, som blev truffet på det foreliggende grundlag. I sådanne situationer foreslås det, at modellen for efterregulering, som foreslås indført i lovens § 78, stk. 2 og 3, (lovforslagets § 1, nr. 6), finder tilsvarende anvendelse. Dette vil betyde, at en eventuel efterregulering kun kan finde sted, hvis efterreguleringen ikke er til ugunst for tredjemand.

Forslaget tilsigter ikke at begrænse de muligheder, som dansk ret i øvrigt giver for at tillægge en given adfærd processuel skadevirkning, eller for at efter en konkret vurdering at træffe afgørelse om, fra hvornår en afgørelse skal have virkning.

Til nr. 6

Bestemmelsen indebærer, at efterreguleringsordningen i lovens § 78, stk. 2, kun finder anvendelse, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Ved tredjemand forstås i denne sammenhæng andre end den teleudbyder, der ikke har indsendt tilstrækkelig dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse bygger på det princip, at den, der har ansvaret for, at en afgørelse ikke kan træffes på et fuldt oplyst grundlag, er den nærmeste til at bære risikoen ved, at afgørelsen derved kan få et indhold, der er anderledes, end hvis afgørelsen var blevet truffet på et fuldt oplyst grundlag.

Det forudsættes således, at der ved den konkrete anvendelse af bestemmelsen kan tages hensyn til, om der foreligger undskyldelige omstændigheder, ligesom den konkrete efterregulering efter omstændighederne vil kunne fastlægges efter et vist friere skøn.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der indføres et stk. 3 i bestemmelsen.

Til nr. 8

Forslaget betyder, at strafbestemmelsen vedrørende bødestraf for ikke at efterleve visse pålagte forpligtelser udvides til også at finde anvendelse, hvis pålagte forpligtelser om ikke-diskrimination, jf. lovens § 51, stk. 3, nr. 2, og gennemsigtighed i forbindelse med samtrafik, jf. lovens § 51, stk. 3, nr. 3, ikke overholdes.

Til nr. 9

Forslaget betyder, at den forsyningspligtudbyder, der ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, i særlige tilfælde kan straffes med bøde.

Ved særlige tilfælde forstås, at bødestraf alene ifaldes ved gentagne eller grovere tilfælde af manglende overholdelse af de regler, vilkår eller forpligtelser, som forsyningspligtudbyderen er underlagt. Der er ved forslaget ikke tilsigtet en fravigelse af udgangspunktet i straffelovens § 19, 2. pkt., om at uagtsom overtrædelse af særlovgivning kan straffes.

Lovforslaget sammenholdt med gældende regler

Gældende formulering

Lovforslaget § 1

§ 51 f.---

Stk. 7. Ved anvendelse af den i stk. 5, nr. 1, nævnte prisfastsættelsesmetode kan den samlede pris for et samtrafikprodukt maksimalt udgøre en forholdsmæssig andel af omkostningerne på den del af nettet, der anvendes til at gennemføre samtrafikken, samt de ekstra omkostninger ved at gennemføre samtrafikken, herunder en rimelig forrentning af den investerede kapital, jf. § 51 f, stk. 3.

Stk. 8. ---

Stk. 9. ---

Stk. 10. ---

Stk. 11.---

§ 64. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der får oplysninger fra en anden udbyder før, under eller efter forhandlinger om aftaler om samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og til enhver tid respektere, at de oplysninger, der fremsendes eller opbevares, behandles fortroligt. De oplysninger, der modtages, må ikke videregives til anden side, herunder til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel.

§ 65.---

Stk. 4. Såfremt en part omfattet af §§ 42 eller 44 ikke senest 1 måned efter, at anmodning herom er fremsat af IT- og Telestyrelsen, har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at der er grundlag for at afvise en anmodning som nævnt i stk. 1 med henvisning til regler fastsat i medfør af § 50, er IT- og Telestyrelsen berettiget til at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

§ 78.---

Stk. 2. Når endelig afgørelse er truffet, skal der ske efterregulering af priserne, således at parterne stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den foreløbige afgørelse efter § 70, stk. 3, eller § 72, stk. 4,

I lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007 som ændret ved lov nr. 325 af 30. april 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 51 f indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

”*Stk. 7.* I tilfælde af flere tjenesters samtidige anvendelse af elektroniske kommunikationsnet, skal der ved fastsættelsen af prisen for et samtrafikprodukt foretages en ligelig fordeling af omkostningerne mellem tjenesterne.”

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

2. I § 51 f, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres ”den i stk. 5, nr. 1, nævnte prisfastsættelsesmetode” til: ”de i stk. 5, nr. 1 og 4, nævnte prisfastsættelsesmetoder”.

3. I § 51 f indsættes efter stk. 9, der bliver stk. 10, som nyt stykke:

”*Stk. 11.* Hvis en udbyder ikke fremlægger tilstrækkelig dokumentation efter § 107, stk. 1, til fastsættelse af priserne, kan IT- og Telestyrelsen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag. Hvis der senere på baggrund af fremlagt tilstrækkelig dokumentation kan være grundlag for efterregulering, finder § 78, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.«

Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 12 og 13.

4. § 64 affattes således:

”§ 64. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der får oplysninger fra en anden udbyder før, under eller efter forhandlinger om aftaler om adgang eller samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og til enhver tid respektere, at de oplysninger, der er fremsendt eller opbevares, behandles fortroligt. De oplysninger, der modtages, må ikke videregives til anden side, og navnlig ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel.”

5. I § 65, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Hvis der senere på baggrund af fremlagt tilstrækkelig dokumentation kan være grundlag for efterregulering, finder § 78, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.”

6. I § 78 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

blev truffet. I en afgørelse efter 1. pkt. kan indgå et påbud om overholdelse af gældende regler og om gennemførelse af efterregulering med sigte herpå.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, i det omfang aftaler om samtrafik er baseret på et foreløbigt standardtilbud og der i aftalen henvises hertil.

Stk. 4 ---

§ 112. Med bøde straffes

1) ---

2) den, der ikke efterlever en forpligtelse pålagt i medfør af § 51, stk. 1 eller 2, jf. § 51, stk. 3, nr. 6,

3) ---

4) ---

”Stk. 3. Hvis en udbyder ikke har fremlagt tilstrækkeligt dokumentation, og det derfor har været nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse, skal der ved den endelige afgørelse alene ske efterregulering af priserne, jf. stk. 2, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.”

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

7. I § 78, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, indsættes efter *”Stk. 2”*: *”og 3”*.

8. I § 112, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter *”§ 51, stk. 3, nr.”*: *”2, 3 eller”*

9. I § 112, *stk. 1*, indsættes som *nr. 5*:

”5) den forsyningspligtudbyder, der under særlige omstændigheder ikke overholder de regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i § 22, stk. 1.”

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den XX.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og 5-7, finder anvendelse på sager, hvor der ikke er truffet afgørelse før den XX.